או כזית 1 אשירים בקמיצה נמי לאכול 🕫

שירים לא תני או כזית וקתני סיפא פיגול

וחייבין עליו כרת אלמא מהניא להו הקטרה

א"ל אביי (6) לא הא מני ר"א היא דתנן יי הקומץ

והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן

משיח ומנחת נסכים שהקריב מאחת מהן

כזית "בחוץ חייב ורבי אלעזר פוטר עד (כ)

שיקריב את כולו פ כיון דבהקטרת קמיצה לא

מתני ליה או כזית מקומצה בחוץ בשירים נמי

לא מתני ליה או כזית אי רבי אלעזר האי

להקטיר קומצה להקטיר קומצה ולבונתה

מיבעי ליה דתנן י הקומץ יוהלבונה שהקריב

את אחד מהן בחוץ חייב ורבי אלעזר פומר

עד שיקריב את שניהם יו לא נצרכא אלא

לקומץ דמנחת חומא ואיכפל תנא לאשמועינן

קומץ דמנחת חומא אין וכן כי אתא רב דימי

א"ר אלעזר קומץ דמנחת חומא הוא ורבי

אלעזר היא הדר יאמר רבא לאו מילתא היא

דאמרי דתניא זו יקדש קדשים הוא שאם

נפרסה יאחת יו יימהן חלותיה כולן פסולות הא

יצאת יו הני דאיכא גוואי כשרות מאן שמעת

ליה דאמר זריקה מועלת ליוצא ר"ע היא

וקאמר נפרסה לא יו א"ל אביי מי קתני הא

יצאת דלמא הא נממאת הנך כשרות מ"מ

דמרצה ציץ אבל יצאת לא ור' אליעזר היא

דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ובדין הוא

דאיבעי ליה למיתני נמי יצאת והאי דקתני

נפרסה הא קמ"ל דאפי' נפרסה דאיתיה בפנים

לא מהניא ליה הקמרה אבל לר"ע דאמר

זריקה מועלת ליוצא אפי' חסרון נמי מהניא

ליה הקטרה: מתני' ילאכול כחצי דזית

ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה

מצמרפין: גמ' "מעמא דלאכול ולהקמיר

הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול מצטרף והקתני רישא לאכול דבר שדרכו

לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר דבר שדרכו לאכול אין שאין דרכו לאכול לא

מאן תנא א"ר ירמיה הא מני ר"א היא

ל) גי ל״ק או כזימ בקמילה
 בשירים נמי לא חני, ב) זבחים
 קט:, ג) זבחים קי., ד) [שבת סג: וש״נ], ב) מחלוחיה כולן. נ״ק.

ו) [ובחים כע: לה. סה. לקמן יו.], ז) [ובחים לא:], מ) לקמן יו., ט ע" רש"ק שמוחק כל ד"ו עד

כליל תהיה [ועי רש"ש], י) 5"ק, כליל ואיקשי וי"ג מחשבה היא הס"ד ומה"ד ואי ר"א קשיא תנא

הסייד ומהייד ואי ריא קשים מגם וגרי "אין או קשים מגם דיון אמא מארי או ביות מקומנה כא לריא לא היי הקטרה מגא דידן מכייד לריא בייא סייל הסייד אמייכ בייא עד שיקטיר גם הלבונה ואשתם דב איד בייא בייל בייא א ממשב בסייד נבייל. בייק, לא דגואי ואשתה איד עבייל. בייק, לא דגואי באמרה איד הצייל. בייק, לא דגואי באמרה איד הצייל. בייק, לא דגואי באמרה איד הוא הייל.

נ) מחברותיה כשרות הגך דלא נטמא דהא. צ"ק, ס) ולאכול. צ"ק, ט) לא דלא הויא. צ"ק, כ") ל

ט מו לכם האינו. בייק, ש) מיפם, ל) תני בשיריים הס"ד. צ"ק,
 ק) נאכלות דא"כ לידוק. צ"ק,
 האי דלעיל איכא. צ"ק, ש) מהא
 דקסני כולן ועוד. צ"ק,

תורה אור השלם

באכילה. ב"ק, מ)

שא א מיי פייט מהל' מעה"ק הלכה ח: פב ב מיי שם הלכה יד: פג מיי פי"ב מהלכות פקוה"מ הלכה יד ופ"ה מהלכות תמידין ומוספין הלכה

המוקדשין הלכה י:

מוסף רש"י

והקטרת. שבכל יום פרס של שמרית ופרס של בין הערבים שהקטיר מהן כזית בחון קסבר כי כחיב אותו על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר אשיעור הקטרה כתיב והיינו כזית ור"א פוטר עד שיקריב את כולו. דקל עד שיקרים את כורלו. דקם סבר קותן כוליה היינו שיעור סבר קותן כוליה היינו שיעור הקטרתו אף בפנים דהא מייפקן, וכן כולם שכולם מתירין הם כל זמן שלא קרבו כולם לא הויא הקטרה לאא בעלים ידי חובתן, ולרבון בהני נמי הויא הקטרתן בכזימ היכא דכוליה קיים ולא חסרו קודם הקטרה ומנן (להלן דף כו.) הקערה חמן (להלן דף בי).
הקערה חמן (להלן דף בי).
הקער קומנה משלה פמינה כשירה
קיבור הקעורה היל תבחים
קים, הקומצין והדלבונה. של
הילה הלכך כדי ללישור
פיטר הקומצין ביל להקיר ביל לישור
פיטר הקומצין היל ברצי ז'ות.
היום קים, לאבול ברצי ז'ות.
מון לומנו או חון למקומו
היום באן להילה והקעריה
שיעור ובילה והקעריה
שיעור ובילה והקעריה
שיעור ובילה והקעריה
שיעור והכל ליכל שיעורל
שיעורל והכל ליכל שיעורל
שיעורל והכל ליכל שיעורל
שיעורל דבר שאיור דבר שאיור שם כמ:). לאכול דבר שאין ומאי קמ"ל. הך סיפא אי לאו למידק מיניה הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו הסכור ומסכור דבר שחץ דרכו לאכול דומיא דלהקטיר, למה לי למימני, אי לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול קא משמע לן כדקאמרת דמחשבת חלאין מלטרפת מרישא שמעת מינה

שימה מקובצת

6) או כזית בשירים נמי לא תני והשאר נמחק: 5] כולו וכיון דבקמיצה לא מתני ליה או כזית בשירים נמי לא מתני ליה כזית בשירים נמי לא מתני ליה והשאר נמחק: גן את שניהם בקומץ דמנחת והשאר נמחק: דן חיכות קדש קדשים נמחק: סן אחת מחלותיה: ון יצאת הא נטמאת: ון איל אביי לעולם מצית למימר כדקאמרת מוויברט דמתו יו מעיקרא דפסול חסרון אינו פסול כל כך כמו פסול דיוצא יהך ברייתא דר׳ חייא ר״א תהדר בך מאי דקאמרת מעיקרא . דפסול יוצא מרובה מפסול מסתמא כר"ע דאמר מועלת ליוצא וה"נ מהניא ליה הקטרה . אלמא דייקינן הא יצאת כשרות א״ל אביי ר״א היא ולא למידק

בין מש"ה לא תני רבי חייא או סית ברישא משום דבסיפא במתן או סית דכיון דמחשבת ג' עבודות הללו מוקמינן בשכבר חסרו כלי והילוך והקטרה לא מיתני ליה או כזית בקומלה או כזית בשיריה

נמי אבל תנא דמתני׳ לא חייש ותני ליה ברישא אע"ג דבסיפא לא הוי ל) בשיריה: הוא שאם נפרסה אחת בו'. פי׳ בקונטרס בלחם הפנים בח] דכתיב כי קדש קדשים הוא לו ונראה דע"כ כשנפרסה משפירקה איירי או משראויה לפרק דאי עד שלא פירקה מאי קשיא ליה לרבא מהכא הא כי אמר רבא דמהניא במן ביה הקטרה הני מילי בשחסרו בין קמילה להקטרה והכא ה"ל כמנחה שחסרה קודם קמינה דפסולה היא ואין מקטיר עליה את הקומץ כדאמר לעיל (דף ח.) עד שלא פירקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין ועוד דדייק מינה הא יצאת או נטמאת והיינו לאחר שפירקה ודומיא דהכי מיירי נפרסה אחת מחלותיה לאחר שפירקה דמקטיר עליו את הבזיכין כדאמרינן לעיל וחימה היכי דייק מהכא דלא מהניא הקטרה למיקבעיה בפיגול ולאפוקי מידי מעילה ודוחק לומר דמדקתני לשון פסולות דייק דהוה ליה למימר אין 🗣 נאכלות ועוד אם כן לידוק נמי מההיא דלעיל דקתני הלחם פסול ומהטיר עליו את הבזיכיו ושמא ל] ר) הכא איכא לדחויי דהא מני רבי אליעור היא דאמר אין וריקה מועלת ליוצא אבל מהך דייק ואפילו לרבי עקיבא ואם תאמר למה לי למידק רבי עקיבא היא משום דמשמע הא יצאת הנך דאיכא גוואי כשרה הוה ליה למידק הא יצאת אין שום פסול עליהם ומהניא להו הקטרה לפיגול ומעילה אלמא רבי עקיבא היא וכי האי גוונא הוי מלי למידק מההיא דלעיל דרבי עקיבא היא ושמא לא משמע ליה למידק הא יצאת מלשון פסולות כמו ש אהא דקתני כולן כו׳ ועוד נראה לפרש דדייק הכל מדדרש ליה קרא מדכתיב הוא שמע מינה לא מהניא להו הקטרה כלל אי נמי דייק מדאחמיר כולי האי דכי נפרסה האחת כולן פסולות שמע מינה דלא מהניא ליה הקטרה לפיגול ומעילה:

דמסיק פסודות. למאי

ולריך להגיה כאן כמו שהיא כתובה בסוף לבן פ"ב דובחים (דף לא:): לא מיתכשרי אינך דגואי משום דליכא הקטרה על י"ב חלות דהא הדרן עלך כל המנחות

ובדין דאיבעי בב] להו למיתני נמי. שאם ינאת אחת מהן כולן פסולות: מתנר' לאכול כחלי זים ולהקטיר חלי זים. למחר כשר: גמ' הא לאכול. חלי זית שירים בין סולחכול חלי זית קומן דהיינו דבר שאין דרכו לאכול מצטרפין לפסול: ברן שאין דרכו לאכול. שלא הויא מחשבה אם חישב לאוכלו למחר וכיון דלא הויא מחשבה לא מצטרפין לפסול: מאן הנא. להך בהן ©רשא דמתניתין דדייקינן מינה דאם חישב לאכול קומץ למחר הויא מחשבה: אמר רבי ירמיה ר"א היא דאמר מחשבין מאכילם אדם למובח. שאם חישב להקטיר שיריים למחר הוי מחשבה: ומאכילם מובח לאדם. שאם חישב על מנת לאכול קומך למחר ביו:

השירים ועמדו על כזית הילכך לא מלי למיתניי׳ או כזית מקומלו למחר פירוש אפיי בשירים לא מיתני ליה או כזית משום דלא מיתני אקומץ דומיא דשירים דאם חיסר קומן בשעת מחשבה כבר פסולה ולא מיפגל לא תני ליה כזית ברישא ומה שכתוב בספרים בשירים נמי לא גרס מנחה בההיא מחשבה הילכך כיון דלא מיתני ליה או כזית מקומנה לא

תנה כזית ה] בשירים ורישה כי חשיב בקמילה דמיתני ליה או כזית אף בקומן דההיא ודאי בשלא חסרה עדיין מתוקמא אפ״ה כיון דסיפא לא מיתני ליה אקומץ לא תני ליה ברישא אפילו אשירים: מו א"ל אביי. לרבא לעולם מדרבי חייא לא משמע דמתני׳ מיירי בחסרון דה"ט דלא תני רבי חיים או כזית בברייתה דידיה י] דרבי חייא ר"א היא דלא חשיב הקטרה עד שיקטיר כולו: דתנן הקומן. דמנחת ישראל: והלבונה. של מנחה: והחטרת. שבכל יום: ש)(ומנחת כהנים. מנחה שהתנדב כהן דאינה נקמצת אלא א] כליל דכתיב וכל מנחת כהו כליל תהיה (ויקרא ו)): ומנחת כהן משיח. חביתי כ"ג יב] נמי (ג) כתיב בה (ויקרא ו) כליל תקטר: ומנחת נסכים. נמי כליל היא: עד שיקטיר יֹ [את] כולו. אלמא לא חשיב הקטרה בכזית הלכך לא תני ר' חייא או כזית במתני' אפי'

בשירים כיון דבקמילה לא מיתני ליה

או כזית כלומר בהקטרת קמינה לא

מצי למיתני יג] מתניי הקומך ע"מ

להקטיר כזית מקומלה למחר דהא לא

מפגל בהכי דלא חשיב ידן כההטרה

גמורה הילכך לאו מחשבה היא. סואי

קשיא תנא דידן אמאי תנא פון להקטיר

מקומלה למחר הא לר"א לא הויא

הקטרה עד שיקטיר גם הלבונה

ואשתכח (ד) שון דלית בהקטרה מחשבה

שלמה: ומשני מתני׳ יוֹ בהקטרת קומן

לחודיה במנחת חוטא קמיירי דאין

בה לבונה וע"מ להקטיר לבונתה דתני

במתני׳ דהוי פיגול מוקים לה בלחם

הפנים דאין בה אלא הקטרת לבונה:

איכפל. טרח: לאו מילחא היא דאמרי.

דודאי לא מהניא להו הקטרה לשירים

שחסרו: הוא. בלחם הפנים כתיב

(ויקרא כד) כי קדש קדשים הוא לו:

פסולות. וישרפו: הנך דגוחי כשרות.

אף על גב דלא הויא הקטרת בזיכין

כשרה עד שתהא כל המנחה שלמה

יה] י"ב חלות של לחם הפנים אלמא הך

חלה ישו דיניאה מהניא להו למיהוי י"ב

חלות ולאכשורי לבזיכין ולאישתרויי

הנך (ה) ל) באכילה אלמא זריקה כגון

הקטרת בזיכין שהוא במקום דם זבחים מועלת ליולא מדחשיב ליה

בכלל י"ב חלות אלמא מהניא הקטרה

לאחשובי בהדי הנך אף ע"ג דאסורה

באכילה: וקאמר נפרסה. כולן פסולות.

אלמא אפי׳ לר׳ עקיבא דאמרמי מהניא

הקטרה ליוצא ב] מידי חסרון לא מהניא

הקטרה: מי קתני ילאת. כשרה

דתימא ר"ע היא: דלמא. הכי דוק

מיניה הא נטמאה אחת יאברותיה

כשרות דהה כאן טומחה הליך מרלה:

אבל ילאת. דאין ליך מרלה על היולא

87

מסרו להו: ורכי אליטור היא דאמר. לעיל [ע"א] אין זריקה מועלת ביולא:

והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש ויקרא כד

הגהות הב"ח

(A) גמ' ה"ל הכיי לעולם לא מהניא מני ר' אלעזר: (ב) שם ור' אלעזר פוטר עד שיקטיר את כולו וכיון דבקמיצה כל"ל לת כעלו וביון דבקמינים לניל.

מינים דביהקטרת (מתקק)

מיני כליל דבתיב בה:

(ד) ד"ח עד שיקטיר וכוי

משממת דלא בהקטרת וכיי

משממת דלא בהקטרה וכיי

משלימה מחשב הפייעי:

(ב) ד"ח כן דנולי וכוי

מלימה מושב הבייניי

מלימה הושב הקייניי

מלימה הלא בליניי

מלימה הלא בליניי

מלימה הלא דבנואי

שימה מקובצת (המשך)

תנא דידו דתני או כזית אפילו בקמיצה ס"ל דמתני רבנן היא

דמחייב במקריב כזוית מן הקומץ

בחוץ ה"ה דמפגל במחשבה

דכזית: להקטיר קומצה (או)

ולבונתה מיבעיא ליה דלא

מפגלי לר"א (כשחישב) [עד

שחישב] בשחיקן למחר כמו . בחוץ עד שיקטיר שתיהן דתנן . במחשבת קומץ לבד בלא לבונה במחשבת קומץ לבד בלא ברובה דאיירי בקומץ מנחת חוטא דלא היה בה לכונה וע"מ להקטיר לבונתה דהוי פיגול מוקי ליה בבזיכי של לבונה של לחם הפנים שהיה בהן לבונה בלא קומץ והיכא דקמיץ ע"מ ולעשות שאר עבודות למחר לא ולעשות שאר עבודות למחר לא מצי לאוקמי בהכי פיגול דאם קמץ ע"מ שאם יחסר הקומץ למחר לא מפגל דבקומץ פסול קא מחשב דלאחר שיחסר יפסול ושוב אין פגול בדבר פסול הלכך לא תני בשירים או כזית להקטרה (לכולן) ואי קשיא תנא דידן אמאי תנא או כזית למחר . פיגול כיון דבחסר מיירי הא פינגל כיון דבחסר מייר הא מחשב בקומץ פסול תריץ תא דירון תחר גווני קחני דלגבי שירים מיירי בשחסרו ולגבי הקטרות קומץ מיירי בחשב למחר. כך נמצא ברשיי ישן של כתיי: ון דיירה דברייתה דיירוד ברייתה בייתי דירה ר"א היא: יש) אלא כולה של חבר או ליירו ברייתה בייתו מוחק: יש) חשיב מוחק: ישו חשיב מוחק: יש) חשיב מוחק: ישו חשיב או חברם תוכי מוחק: ישו חשיב יג) תיבת מתני׳ נמחק: יד) חשיב מחשבה גמורה: מו) תנא או כזית מקומצה למחר תריץ תנא דידו לית ליה דמתניתיו ר*י*

קסני לה כו'. והך סיפל דקסני שלין לפילה והקטרה מלטרפין בהני הסיד ומה"ד אי רבי חייא ונח"ד אי רבי מייא ובי מוקד או רבי הייא למיים לא היים הייד ויון מתניתין דחשיבא הקטרה קומץ לחודיה בקומץ דמנה הוטא: מן ללאו בהקטרה שלא הם המיד: יון מתניתין דחשיבא הקטרה קומץ לחודיה בקומץ דמנה הוטא: מן שלא כרי שהוא במקום ותיבות י"ב חלות של לחם הפנים נמקד: יון מתניתין דחשיבא הי חשבת בהדי אינן למיותי "ד הלות ולאפשורי התקטרה משום דמרא בין על היים מועלה ליצא: כן מודה דבחסרון לא: כל) בטומאה אי חשבת בהדי אינן למיותי "ד בל הול הלשטורי התקטרה מש"ח בל לאמל קלמון שאין: כו) מייר בחסרו שירים ועמדו על כזית מש"ה: כון האינצי לה: כן מייר בחסרו שירים ועמדו על כזית מש"ה: כון מייר בחסרו שירים ועמדו על כזית מש"ה: כון מייר בחסרו שירים ועמדו על כזית מש"ה: כון מרכי הוא מורי הבי מייב איכא: ו6) לחמה למאן: כן פוף נראה למורי דאן צריך להגיה אלא בזבחים גרים הא תו למה ליאי לאבל דבר שרול מייל בל מיים שמעת מינה דמצטופי מצייו יות למהד וכחצי ומים למור להעור מול מונו למור מייל ביות הוא מרייהול מהר הוי פיגול דרוצה למידק דמצטרפי לפיגול ולחייב כרת והכא מוכח דמצטרפי לפסול בחוץ למקומו ומדמצטרפי לפסול חוץ למקומו

דאמר מחשבין מאכילת אדם [לאכילת] שאם נפרסה אחת מחלותיה כולן מזבח ומאכילת מזבח [לאכילת] אדם דתנן יהקומץ את המנחה לאכול דבר שאין ₪ דאתיא כרבי אליעזר אבל לרבי עקיבא דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו האחרות כולן כשרות יש לתמוה להקטיר כשר ור"א פוסל אביי אמר אפי׳ לא] דמאן דיליף מילתא ממילתא י׳ תימא רבגן לא תימא הא לאכול ולאכול חלות שבמנחה של מחבת או של מרחשת כשחקרה אחת אמאי כולן דבר שאין דרכו לאכול אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול ומאי פסולות כדדרשינן לעיל (דף ט:) פרט למנחה שחסרה נילף מהכא דכשרות קמ"ל הא בהריא קתני לה לאכול כזית בחוץ ושמא התם חשיבי כולהו טפי וכזית למחר כזית למחר וכזית בחוץ כחצי כחלה אחת: זית בחוץ וכחצי זית למחר כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול. מכחן כתובה בספרים בשיבוש שאין דרכו להקטיר. שירים: פוסל. ואין חייבים עליו כרת וטעמא מפרש בריש פ"ג [יו.]: אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול. כגון כחלי זית בחוץ כחלי זית למחר מלטרפין לפסול: כא בהדיא קתני לה כו'. והך סיפא דקתני שאין אכילה והקטרה מלטרפין לכולהו ש"מ אפילו הני דשלימות דגוואי אלמא משתמע"ליה דפסול דחסרון מרובה: פ) כוית משירים אות ב" נמחק: פ) א"ל אביי לא. ספרים אחרים הא דלא תני ר' חייא או כוית לאו טעמא כדקאמרת אלא משום דס"ל כר"א דפוטר כזית בחוץ מן הקומץ עד שיקריבנו כולו וה"ג לא מפגל במחשבה עד שיחשוב להקטיר כל הקומץ למחר וכיון דבקמיצה לא מצי לאתויי כזית בשירים נמי [לא תני] או כזית אבל

והך כדייתא דר חייה דיא היא היא הסא הוג דפסול א) כיוצא רלא מהגר לזה הקטרה ליוצא (נמחק מהגר לזה הקטרה ליוצא (נמחק מסול דחסרון וכיש פסול דרצא בשהוא דב האין זה ממש כמו דפוסיון מהציא העשרה או ליוצא לייא ובדר למימר מעיקרא שהרי הוה בהסחיון מהניא הקטרה אן לא לריא ובוה אין מעמיד דברי בהסחין בהצי או מעמיד דברי בהורק בה אין מעמיד דברי הבהר בה באין האיל אביי א בייל הדבר בה שהיר בה באיר באיר אבייל אבייל א דפסול ויצא מרוכה מפסול חסרון ודקרק מורי הרב למה היה רבא סוגר דבריי הראשונים מיקיקו למירק האיצאת כשרוה מיקיקו למירק האיצאת כשרוה אלא תנא פסול חסרון וכיש פסול דוצא כדסיד כשיקרא שאין כן לפסול דיוצא ותראה שאין כן לפסול דיוצא ותראה לו בחירות להמעדה בדייתא מסתמא כדיע דאמר מעליה מסתמא כדיע דאמר מעליה מסתמא כדיע דאמר מעליה מסתמא כדיע דאמר מעליה מסתמא כדיע דאמר מעליה

א) נראה דל"ל ר"א היה דלפסול יוצא לא מהני ליה התטרה וחני פסול דחסרון וכ"ש פסול יוצא שהוא מרובה.